

XIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 31. Januar 1907.)

Udvalget har ikke anset det for sin Opgave at tage hele Toldspørgsmaalet op til Behandling fra første Haand. Dette vilde kræve et Arbejde, som maatte strække sig over adskillige Maaneder og som et Rigsdagsudvalg desuden vilde være ganske ude af Stand til at gennemføre. Derimod har Udvalget paa Grundlag af det foreliggende Materiale, nemlig Regeringsforslaget, Toldkommissionens udførlige Betænkning, de talrige til Udvalget indsendte Andragender og de Oplysninger, som dels Regeringen, dels Udvalgets Medlemmer yderligere have kunnet tilvejebringe, gennem 18 Møder Position for Position drøftet Forslaget og de fremkomne Ændringsforslag. Desværre har dette Arbejde ikke resulteret i nogen Enighed indenfor Udvalget. Der er kun opnået Samstemning om ganske enkelte og forholdsvis underordnede Ændringsforslag, medens Udvalget iøvrigt har delt sig i et Flertal og forskellige Mindretal.

Udvalgets *Flertal* (Bjerre, Carl Hansen [Viborg Amts 1ste Valgkreds], N. P. Jensen, Lindø, H. Madsen, Moestrup, N. Neergaard, A. Nielsen og P. T. Nielsen) ser i Finansministerens Toldlovsforslag et godt Grundlag for Løsningen af denne vanskelige og gennem mere end en Menneskealder omstridte Sag. Forslaget er grundigt og omhyggeligt udarbejdet, og det følger i sine Hovedtræk de Grundsætninger, paa hvilke Folketinget altid har ment, at

en Toldrevision burde bygges, og som gennem Toldkommissionen af 1895 og det derefter afsluttede Toldkompromis af 1897 i det væsentlige ere blevne anerkendte af Landstingets Repræsentanter i Kommissionen og af den daværende Regering. Finansministeren foreslaar at ophæve eller betydeligt nedsætte Tolden paa en Række af de almindeligste Forbrugsartikler og paa de i vore vigtigste Produktionsgrene mest benyttede Raa- og Hjelpestoffer og forhøjer samtidig Tolden paa forskellige Luksusartikler. For Beskyttelsessatsernes Vedkommende foreslaar han en stor Mængde Nedsættelser, som ikke vil kunne udsætte nogen nu bestaaende levedygtig Industri for virkelig Fare, og som navnlig tager med den største Nænsomhed paa det mindre Haandværk, men ved hvilke der dog vil tilvejebringes en kendelig Lettelse for Forbrugerne og aabnes for Indførselen af en stor Del billige Artikler, som ere Genstand for almindeligt Forbrug i den jævne Befolkning, men for hvilke den bestaaende Told er omtrent ensbetydende med Indførselsforbud. Hvad det finansielle Resultat angaar, byder Finansministerens Forslag en samlet Nedgang paa selve Toldloven af 8½ Mill. Kr., hvilket er væsentlig mere, ikke alene, end hvad Folketinget i 1897, men ogsaa, end hvad Toldkommissionens Mindretal krævede, og af dette Beløb tænkes 2 Mill. Kr. afgivne uden Kompensation, medens der for ca. 2½ Mill.